

GALGAHÉVÍZ

Galgahévíz község ingyenes közéleti havilapja
XXVIII. évfolyam, 8. szám
2017. augusztus

AUGUSZTUS

Galgahévíz Községért Emlékérem, 2017. évi díjazottak: Köles Éva, Mrkva Bálint, Szilágyi Dezső

A tartalomból: Mi itt a Galgamentén • Falunapi vidámság az oviban •
• Pár szó a nyugdíjas egyesület életéről • Beszélgetés Pintér Gáborral

fotó: Major Ferenc

2017. augusztus

Mi itt a Galgamentén és helyileg Galgahévízen

Közeledvén a félévhez, számos, sikeres programon, rendezvényen és sajnálatos eseményen vagyunk túl. Minden évben tervezett programok szerint haladunk hónapról hónapra. Nagy igyekezettel készültünk a Falufarsangra. A sors másképpen rendelkezett, sajnos tánc-tanárunk halála miatt temetésen vettünk részt. Őszinte fájdalommal búcsúztunk tőle, és elképzelni sem tudtuk, hogyan tovább. Előttünk volt a nőnap, melyet nagy tisztelettel adunk minden évben a környezetünkben élő hölgyek nagy örömeire. Nehéz volt felkészülni, mert még nagyon frissen ott volt a lelkünkben barátunk, férfitársunk elvesztése. És összeszedve magunkat kellemes és nagyon meghitt műsort tudtunk adni a hölgyeknek. És jött a következő, melyben ismét civil szervezeteink és barátok búcsúztak.

Áprilisban a Büszkeségpont átadására került sor Czer-ván György államtitkárral, országgyűlési képviselőnkkel. Általános iskolásaink műsorával és a Pávákörök énekével sikerült ismét egy szép megemlékezést tartanunk. Készülnünk kellett, hiszen a sarkunkban volt immár hagyományos Kemencés napunk, melyet ismételten sikeresnek mondhatunk, ahol kellemes műsorral, beszélgetéssel és finom ételekkel tölthettük el a napot barátok társaságában.

Nem sokáig pihenhattunk. Idén először nálunk került megrendezésre a Galgamenti Népművészeti Fesztivál. Köszönjük a lehetőséget, és bízunk benne, a jövő évben is mi rendezhetjük meg legalább ilyen sikerrel, mint ahogyan ez most történt. Itt a környezetünkben élő és tevékenykedő csoportok mellett vendégül láttuk Wilkowice városból barátainkat, a testvérvárosunk képviselőt. Nagyon szép műsort adtak megismertetve minket a besz-kidek kultúrájával, hagyományaival. Külön kiemelem a katolikus templomunkban adott koncertjüket, ahol nagy

sikert arattak. A templomból kijövet mindenfelől csak azt hallottam, hogy egész nap szívesen hallgatták volna kellemes éneküket, zenéjüket.

Épp hogy véget ért a fesztivál, már ott lebegett előttünk a következő feladat. Huszonkilencedik Falunapunk következik. De előtte még láthattuk Balla Zoltán barátainak emlékműsorát, mellyel megtisztelték falunkat, és a Zoli által kezdeményezett lovastúra induló állomásán mutatták be fergeteges és egyben búcsúzó műsorukat.

Július gyorsan elérkezett, és mi ismét láthattuk pén-tektől vasárnap estig civil szervezeteink felkészültségét műsoraikon keresztül. Csatlakozott ünnepünkhöz Boldog, Tura, Hévízgyörk hagyományörző csoportja.

Es miért is írtam én ezt így le? Mert büszke vagyok a galgahévízi civil szervezetekre, a hagyományörzőkre és színjátszókra – táncosokra és sportolókra. Mert vannak, akik azt mondják, miért nincsenek nyávogó celebek, és miért nincsen fizetett előadók kavalkádja ünnepeinken. A válasz itt van leírva. Mert vannak értékeink, értékes népzenei színpadaink, színjátszóink, hagyományörzőink, táncosaink, sportolóink, barátaink a környezetünkben, akik minden évben felkészülten, új, színvonalas műsorokkal örvendeztetik meg ezeket az ünnepeket. Számomra és sokunk számára ez az érték. Ez teszi különlegessé ünnepeinket. Köszönöm és köszönöm. Nem minden polgármester mondhatja el, hogy ilyen közösség vezetője lehet. Én ezt tudom és megtiszteltetésnek veszem. Köszönöm társadalmi tevékenységüket, és kérem, ne is adjuk alább, legyünk egymásnak, egymásért és az egymásra számítható közösségért tevék sokan itt kis községünkben, Galgahévízen. És így a végén, de nem utolsó sorban minden segítő embernek szeretném megköszönni a fél éves munkát.

Vanó András polgármester

A közvilágítási hibák gyors
javításában ÖN IS SEGÍTHET:
**Jelentse közvetlenül az észlelt
közvilágítási hibákat!**

**KÖZVILÁGÍTÁSI HIBABEJELENTÉS:
+36 40 200 817**

A következő adatokat kell megadnia:

- a hiba előfordulásának pontos helye
(település, utca, házszám vagy oszlopszám)
- a hiba jellege,
- a hibával érintett lámpatestek pontos
(vagy körülbelüli) száma.

A hibabejelentés az Ön nevének, és telefonos
elérhetőségének megadásával lesz teljes.

SEGÍTSÉGÉT KÖSZÖNJÜK!

KÖZVIL Első Magyar Közvilágítási Zrt.
15 éve az önkormányzatok szolgálatában!
TELEFON: +36 1 225 1360 WEB: www.kozvil.hu
E-MAIL: ugyfelszolgalat@kozvil.hu

TÁJÉKOZTATÓ

Felnőttorvosi ellátás

Dr. Takács Beatrix 2017. augusztus 12-29.
között szabadságon lesz.

Helyettesítési rendje az orvosi rendelő
ajtáján lesz olvasható.

Gyermekeorvosi ellátás

Dr. Majoros Valéria 2017. augusztus 14-25.
között szabadságon lesz.

Helyettesítési rendje:
dr. Lévai Mária

Galgahévízen hétfőn és pénteken
13-14.30 között,

Hévízgyörkön szerdán 8-9.30 között.

Hogyan építsünk közösséget három nap alatt?

Tudják, mindig is érdekelt, hogy mitől válik egy falu közösséggé, hisz ez a munkám. Közösséget építeni, formálni, mindeközben értéket, kultúrát közvetíteni. Persze tanulmányaimból tudom, hogy a közösségfejlesztés módszerei közé tartozik a résztvevők bevonása, tiszteletben tartása, az „illetékesség” felismertetése, a közösségi megoldások sugalmazása, a megszokottól való eltérés, játékoság, komolyság, hatékonyság. De ez a gyakorlatban korántsem olyan egyszerű, mint azt gondolnánk.

Mindenki elfoglalt, dolgozik a munkahelyén, otthon. A kis szabadidőnket vagy a családukkal vagy egyedül, pihenéssel igyekszünk eltölteni. Ebben nincs is semmi kivetnivaló. Viszont azt elfelejtjük, hogy az igazi boldogságot úgy tapasztalhatjuk meg, ha másokat boldoggá tudunk tenni. Ez úgy a legegyszerűbb, ha egy közösség aktív részesévé válunk. Dolgoznunk kell érte, de a munka jutalmát mi aratjuk le a mások boldogságán keresztül. Ennyire egyszerű a képlet. És szerencsére ezt rajtam kívül még jópáran felismerték és tapasztalták a XXIX. Faluünnep idején és azt követően itt, Galgahévízen.

Kezdjük az első közösséggel és alakítójával, motorjával. A Hévízi Iglicék (Sára Boglárka, Sára Júlia, Berta Kinga Dorina, Jámbor Zsófia, Kiss Fanni) népdalénekes csapata Köles Éva szárnyai alatt teljesedett ki. Ki gondolná, hogy tinilányok csinos, népi jellegű ruhát húznak, és szabadidejüket azzal töltik, hogy népdalokat énekelnek, és gyakorolnak, gyakorolnak, mert többek között ez a sikerük titka, a kitartás. Meg persze az, hogy csodálatos énekükkel boldoggá teszik azokat, akiknek énekelnek, ettől ők is boldogok lesznek. Tanáruk, Köles Éva jól tudja, milyen közösséghez tartozni, milyen érzés adni az embereknek. Tudást, tehetséget, szeretetet, örökséget, fájdalmat, örömet. És milyen érzés fogadni a vastapsot, az elismerő szavakat, a mosolygó vagy könnyes arcokat. Húsz éve tagja közösségünknek, hol fizikailag is, hol csak lélekben, hol tanít, hol énekel, hol koordinál, hol tanácsal lát el, de mindenképp hozzánk tartozik. Éppen ezért kapta meg elismerésül a Galgahévíz Községért Emlékplakettet. Hozzá hasonlóan az Önkormányzat díjazta Szilágyi Dezső fafaragó munkásságát, hisz amellet, hogy galgahévízi születésű, számos alkotása díszíti községünk közterületeit, megteremtve ezáltal településünk egyedi arculatát. Elismerésben részesült még Mrkva Bálint, aki arról tett tanúbizonyságot, hogy milyen fontos figyelni egymásra, milyen fontos a közösséghez tartozás ereje, akár életet is menthet.

Faluünnepünk péntek estéjének meghatározó élménye volt a Tarsoly zenekar koncertje. Prímásuk „közülünkvaló”, Bencze Matyi, aki szintén azon az úton halad, amelyen Köles Éva jár. Ad. Muzsikát a lelkünknek, hitet és tudást a tanítványainak. Öröm látni őket a színpadon, öröm hallani zenéjüket. Közösség épül, amerre járnak.

Szintén pénteken mutattuk be a Galgahévízről készült imázsfilmünket és helyi értéktárunkat a Pest megyei Értéktár vándorkiállításával karöltve. Mindaz, ami körülvesz minket, ami igazán érték, sem létezne a közösség összetartó ereje nélkül. (Értékeinkről bővebben következő

számunkban olvashatnak - szerk.)

A szombat hagyományosan (mert ha valami igazán bevált, kár változtatni rajta) délelőtt a gyerekeké az oviban, délután pedig a hagyományörzése a Geöcz téren. Az óvodában dolgozók közössége idén is bebizonyította, hogy összefogásuk és munkájuk gyümölcsként több mint száz boldog gyerek távozott programjukról.

Egy közösség számára nem csak az eljövendő nemzedék, de a gyökerek is fontosak. Ezt példázta a délutáni Geöcz téri program. Közeli (Tura, Hévízgyörk, Boldog) és távoli, zengővárkonyi vendégeink látványos és szórakoztató produkciói mellett a helyi néptáncosok és hagyományörzők is színpadra léptek. A hagyományból, örökségünkéből tudunk jövőt építeni. A csaknem tíz éve együtt táncoló Kisbetyár II. táncsoport közösséggé formálódásának mi magunk is tanúi lehettünk. Moldvai táncukban most olyan hihetetlen őserő volt, ami csak egy igazi csapatból áradhat. Ugye, a közösség összetartó ereje...Hasonló erőt éreztem a Hagyományörző Együttesünk tagjaiban. Mikor színpadra mennek, egyesül bennük a múlt a jelennel és a jövővel, és ennek ereje van. Közösségépítő ereje.

Az igazi erő azonban csak este mutatta meg magát. Drága Petőfi! Remélem, büszke voltál galgamenti barátaidra, akik gondoltak egy nagyot és úgy döntöttek, hogy saját erőből, saját hittel és akarattal főprodukcióként, nem holmi celebbel vonzzák a Geöcz térre a falu népét, hanem A helység kalapácsa című hőskölteményeddel.

Én először vettem részt nagyszabású faluünnepi produkcióban. Nem volt bennem félelem, izgalom, csak a játék öröme. Sodródtam a történettel, ahogy a többiek is. És a végén boldog voltam. Nagyon. Mert örömet adtunk, boldog arcokat láttunk, a gyerekektől az idősekig, és ez a tükör sugárzott vissza ránk. Köszönjük az elismerő szavakat mindenkinek! Nagyon jól esett.

Vasárnap fáradtan, de elégedetten ébredtünk mindannyian. Ki-ki ment a maga útjára, ki focizni, ki szurkolni, ki misére, hogy délután újra együtt legyünk a Geöcz téren. Ahol a nagy meleg ellenére a Mikrofon Zeneiskola tanári zenekara fergeteges koncerthangulattal indított. Majd újra a gyerekeké lett a főszerep. Nekik is van ám összetartó közösségük, amely a Szitakötő Színjátszók köré épül. Egy szórakoztató bogárbemutatóval egybekötött előadás után ők vették át a színpadot. Táncoltak, énekeltek, jól érezték magukat, ahogy mi is. Sugárzott róluk is a boldogság. A Szeretlek Galgahévízben idén a gyerekek jeleskedtek. A játék során talán egy kicsit újra gyarapodhatott ismeretünk községünkről. A három napra a koronát a Szilka Szalon szebbnél szebb ruháiba öltöztetett lányok, asszonyok tették fel ruhabemutatójukkal.

Három nap, hagyomány, érték, szórakozás, kikapcsolódás, találkozások, beszélgetések ez a mi Faluünnepünk. Nem sztárfellépős fesztivál, hanem a mi közösségünk rendezvénye, ami csak a miénk. Legyünk büszkékre! Építsük a közösséget, mert hihetetlen jövőformáló ereje van.

Darnyik Ágnes

Falunapi vidámság az oviban – egy volt falubeli anyuka élménybeszámolója –

Gyerekkorom egyik meghatározó élménye volt minden évben a Faluünnep. Éveken keresztül néptáncoltam, kézilabdáztam, színdarabban szerepeltem, vetélkedőkben játszottam. Akkor még nem gondoltam arra, hogy milyen lesz majd gyerekes anyukaként viszsztatérni szülőfalum egyik legjelentősebb eseményére.

Bencének és Máténak már előre beharangoztam, hogy megyünk Galgahévízre mamáékhoz, mert Faluünnep lesz. Fontosnak tartom, hogy ők is megismerjék azt a falut és annak hagyományait, ahol az anyukájuk felnőtt. Szombat reggel már korán keltek, és izgatottan várták, hogy induljunk az oviba, ahol gyerekprogramok várták a legfiatalabbakat. A bejáratnál várt minket Pannuci óvó néni, akitől megkaptuk az ebédre szóló jegyeket: hot-dog és jégkrém volt a „menü”, így az a döntés született, hogy addig mindenképpen maradunk.

Elsőnek az ugrálóvárat célozták meg. Persze a kicsi se a saját korosztályának felállított várat választotta, ment a bátyja után a nagyobba, ahol többet ült és hasalt, mint ugrált, de nagyon élvezte. Mivel mi Békés megyében lakunk, az ismeretlen terepen ki kellett próbálni az ovi összes hintáját, csúszdáját, mászókáját. Utána következett a horgászat. A gyerekek nagyon élvezték, kis Kati óvó néni férje pedig hősiesen javígtatta a horgászat közben megsérült botokat. Fiús anyuka lévén az arcfestés és a kézműves foglalkozás asztalkáit csak a távolból láttam, de mindkettőnél egész délelőtt sokan voltak. Következett a gokart, útközben azonban feltétlenül meg kellett állni a limonádés asztalnál, ahol azért még egy-két sárgabarack is lecsúszott. Kimen-

tünk az ovi mögötti utcába, és naivan azt gondoltam, hogy Bence majd megy egyedül a gokarttal, Mátéval meg nézzük őt. Ez pontosan egy menetig így is volt, majd a kicsi is futott a gokarthoz és fel akart szállni. Hát nem mondom, hogy egyszerű volt. Bence ült mellettem, persze nem segített tekerni, csak nézelődött, egyik kezemmel Mátét fogtam, a másik kezemmel kormányoztam, arra hogy behúzzam a féket, ha fékezni kell, esélyem se volt. De megúsztuk épségben!

A nem éppen veszélytelen kaland után következett újra egy kis ugrálóvár, majd mindenki bevonult az egyik csoportba, ahol bábelőadás várta a gyerekeket. Gondoltam, lesz ami lesz, ha a kicsi nem bírja, menet közben kijövünk. Minden tisztelem és elismerésem az óvó néniké, úgy lekötötte a másfél éves, örökmozgó gyerekemet „A kiskakas gyémánt félkrajcárja”, hogy tátott szájjal, hang nélkül nézte végig az egészet. Egy kis táncház után következett az ebéd. A hot-dog egészen addig tökéletesnek bizonyult, amíg a mellettünk ülők el nem kezdték enni a jégkrémet, ettől kezdve a fiúknak is már csak a jégkrém kellett.

Köszönjük szépen a galgahévízi Csemetekert Óvoda minden dolgozójának a szuper délelőttöt! Nem csak a gyerekeim, én is nagyon élveztem. Egy kicsit újra gyerekkor lehettem egykori óvodámban.

Úgy elfáradtak a fiúk, hogy este hamar ágyban dőltek, így teljes nyugalomban élvezhettem gyerekkori barátnőim előadásában „A helység kalapácsát”. Ági, Timi, hatalmas élmény volt, amit ezúton is köszönök Nektek, és persze az összes többi szereplőnek!

dr. Hóka Anita

VISSZATEKINTŐ

Pár szó a II. Rákóczi Ferenc Nyugdíjas Egyesület életéről

Az elmúlt időszakhoz híven az idén is június 25-én voltunk egy vidám, jó kis csapattal fürdeni Tiszakécskén. Mondanom sem kell, hogy nagyon jól éreztük magunkat, többféle hőmérsékletű medence között lehetett választani, kiváló volt. Az ebéd, amit előzetes egyeztetés után kaptunk, szintén nagyon jó volt úgy ízre, mint mennyiségre. Köszönet érte Csákány Lászlónénak, aki előre egyeztetett a fürdő vezetésével.

Július hóban is mozgalmass volt egyesületünk élete. Köszönhető ez az énekkarnak, akik részt vettek Turán a Vasutas napi ünnepségen, majd este a Faluünnepünk megnyitóján.

Július 8-án a faluünnepi rendezvényen indultunk a fő-

zőversenyen, ahol egy különleges aratási étel sikeres elkészítésével megnyertük a versenyt. Mondani se kell, hogy nagyon örültünk neki.

Délután és este az énekkar tagjai részt vettek a színvonalas műsorokban is.

Július hóban még számos helyen lépett fel az énekkar. 22-én voltunk Hévízgyörkön, majd Ikladra mentünk. 29-én a turai nyugdíjas barátaink meghívásának tettünk eleget.

A leírtakból kitűnik, hogy elég mozgalmass az életünk. Köszönet érte mindenkinek, aki részt vett benne, és külön köszönet azoknak, akik segítik és támogatják a munkánkat.

*Rostás László
egyesületi elnök*

„Volt, van dolgom Galgahévízen...” - beszélgetés Pintér Gáborral, A helység kalapácsa rendezőjével -

- Egy szerencsés véletlen (vagy nem véletlen) hozott Galgahévízre. Egy nyertes pályázat kapcsán téged jelöltek a Csikótojás Társulat mentorának. Hallottál már előtte Galgahévízről?

- Véletlenek nincsenek, ebben biztos vagyok. Volt, van dolgom Galgahévízen a Csikótojás Társulattal. Galgahévízről csak annyit tudtam, hogy létezik egy ilyen nevű falu, meg azt, hogy a hagyományörzés fontos a faluközösség életében, de még a környéken sem jártam korábban, pedig a családjunk régebben nagy országjáró, gyalogtúrázó volt. Nincs annyira közel Budapesthez, hogy hirtelen jött ötletből ideugorjon az ember, de annyira messze se, hogy azt mondaná, most van időnk (1-2 nap), nézzük meg az országnak ezt a szegletét. Hát ez a nyertes pályázat, a „Pajtaszínház” projekt kellett hozzá, hogy összetalálkozzunk, és egy kicsit megismerjem a vidéket, amit ma már nagyon szeretek! Ködös novemberi este volt, amikor először jöttem. Azt hittem, sose érek ide. Kanyargós, csúszós út. Alig lehetett látni valamit. Aztán szürreálisan, jobb kéz felől fent, a sötétségből valami fényleni kezdett. Közelebb érve láttam, hogy a templom tornya. Megnyugodtam. Na, akkor itt kell, hogy legyen a művelődési ház is. És tényleg! Azóta is szeretem nézni a templomtornyot!

- Milyen volt a közös munka?

- Amikor hozzátok rendelték színész-mentorként, mondták, hogy valószínűleg nem lesz könnyű dolgom, mert egy határozott, összeszokott, harcos csapatról van szó. Ezért kapom én a Csikótojás Társulatot. Kíváncsian vártam a közös munkát. Nem is kellett csalódnom. Bár az előbbieik igaznak bizonyultak, de nyitott, kíváncsi, dolgozni akaró, színpadi emberekkel ismerkedtem meg, akik elfogadták a szakmai tanácsaimat. Ja, és már az első alkalommal éreztem, hogy szeretettel fogadtatok! Annyiban azért nehéz volt, hogy gyakorlatilag egy kész előadást (A rá-tóti csikótojás) kellett tökéletesíteni, néhol átrendezni, másképpen ritmizálni. Sem Balla Timi, sem a csapat nem ragaszkodott foggal-körömmel a már meglevő elképzelésekhez és én sem ahhoz, hogy valami csak úgy lehet jó, ahogy én gondolom. Bárki ötlete beépülhetett, ha megnéztük, hogy az működik-e a színpadon. Jó hangulatú munkával értünk el a bemutatóhoz, ami a Nemzeti Színházban volt, és őszintén mondhatom, nagy siker lett. A későbbi visszajelzések, meghívások is ezt igazolták.

- A pályázat vége azonban nem jelentette az együttműködés végét. Tavasszal felhívtunk telefonon...

- Az előbbi kérdésre, hogy milyen volt a közös munka, a legtöbbet az mond, hogy visszahívtatok, én meg szívesen jöttem, halasztva egy másik rendezői munkámat. Szóval igen, felhívtatok, hogy mit szólnék hozzá, ha megcsinálnánk az idei Falunapra Petőfi Sándor vígeposztát, A helység kalapácsát! Nagyon örültem a felkérésnek, hogy megint együtt alkothatunk, meg azért is, mert nagyon szeretem ezt a művet. Nem volt könnyű feladat, hiszen ezt nem színpadra írta Petőfi, tehát dramatizálni kellett (bár tulajdonképpen adja magát), viszont világos színpadi helyzeteket kellett teremteni úgy, hogy megelevenedjen ez a mai fülnek nehéz, régi-

es szöveg. Ki is kellett tölteni bőven játékkal, hisz minden helyzet nagyon hosszan van leírva. Azt is mondhatnám, hogy ezt a sztorit 15 perc alatt el lehetne játszani, hisz több történés nincs benne, de pont a nyelvezete az, ami varázslatos, amiért érdemes étellel megtölteni ezt a 60 színpadi percet!

- És beindult a gépezet. Kicsit nehezen, kicsit félve a végkifejletől, haladtunk próbáról próbára. Voltak mélypontjaid vagy optimistán haladtál a cél felé?

- Optimista voltam végig, mélypontok nem voltak, viszont (ami természetes egy alkotó munkánál) többször elbizonytalanodtam: kifejező-e a színpadi helyzet, elég erősek-e a karakterek, megbirkóznak-e a színészek a szöveg értelmezett előadásával? Amitől a legjobban

tartottam, hogy elkészülünk-e július 8-ra. A csapat magját már ismertem, tudtam, hogy mire képesek. A többiektől, akikkel most dolgoztam először, nem tudtam, hogy mit várhatok, de azt láttam, hogy jól meg akarják csinálni. Ez nagyon fontos! A bizalmam meg maximális volt. Sokat emel az előadás színvonalán a néptánc, amiben profi a csapat. Ki is használtuk az ebből eredő erős hatást. Nekem kiemelkedően markáns Vadkerti-Basa Bálint és Kiss Csaba botos tánca, de a többi tánc is remekül kidolgozott. (Balla Tímea koreográfiája)

- Aztán érkezett a nagy nap. Az előadás - belülről legalábbis - gördülékenyen, jól sikerült. Te is ezt érezted kívülről?

- Igen, teljes mértékben. Hú, nagyon izgultam. Az a borzasztó, hogy a rendező ilyenkor már nem tehet semmit, nem szólhat bele, nem állíthatja meg, ha

valami nem jó. A ti kezetekben van már ilyenkor az előadás. Mindenkit a legnagyobb dicséret illet, mert a maximálisat hoztátok ki magatokból a bemutatón. A megelőző esti főpróba után nem is számítottam ilyen teljesítményre. Igazi csapatmunka volt. Nagyon köszönöm!

- *A darab szereplői, közreműködői mind ismert hévíziek. Te lógsz ki a sorból. Sokan kérdezték is, hogy ki az a Pintér Gábor?*

- Röviden: színész, rendező, drámatanár. Már az óvodában leültem a többiekkel, és előadtam nekik verseket különböző szituációban, pl. a Kutyatár c. verset újságárusként. (Én nem emlékszem, csak később az óvó nénik mesélték.) Aztán iskolás koromban szavalóversenyek, színjátszókör, modern táncsoport, középiskolai opera stúdió. Aztán jelentkeztem a Színművészeti Főiskolára meg a Budapesti Műszaki Egyetemre építőmérnöknek (családi tradíció, meg a matek is jól ment!) A Színművészetre akkor nem vettek fel, a Műszakira viszont igen. Így építőmérnök lettem. Közben egy ötéves ösztöndíjat nyertem tizedmagammal egy különleges színészképzésre, ahol a keleti színházak módszerét tanultuk. Ez egy egyedülálló kísér-

let volt a keleti színházi hagyományok és az európai színészképzés egyesítésére. 1995-ben kaptam színész oklevelet. Nagyon sok színháznál megfordultam, és remek szerepeket játszhattam el. Jött a filmezés, tv sorozatok, reklámok. A Kisváros c. sorozat állandó szereplője voltam, mint Pityesz a kamionos, de epizodistaként majd' mindegyik sorozatban felbukkantam. 2008 óta rendezek is, bár ezt nem tanultam külön. Az egyik előadásom különdíjas is lett egy nemzetközi fesztiválon. Most számoltam meg, A helység kalapácsa a 13. rendezésem. Jövőre operát fogok rendezni a Műpa Fesztivál Színházában. Most januártól meg a Magyarországi Nemzetiségek Színházi Társulata művészeti vezetőjének választottak.

- *Vannak esetleg további terveid, céljaid, ötleteid Galgahévízen, Galgahévízzel?*

- Mindenképpen! Ilyen remek csapattal élmény a színházcsinálás! Először is az, hogy minél több helyen bemutassuk A helység kalapácsát! Ezt sokfelé, sok embernek látni kell. Jövőre meg jubileumi 30. Falunap! Már erről is beszélgettünk Vanó András polgármester úrral, de ez még maradjon titok!

Darnyik Ágnes

EGYHÁZUNK

Szent Edith Stein vértanú, Európa társvédőszentje

Augusztus 9-én emlékezik meg Egyházunk a Keresztről nevezett Szent Terézia Benediktáról. Különös életút Edith Steiné: a zsidó származású filozófusnő karmelita apáca, végül a vészorkorszak vértanúja lett.

Edith Stein 1891-ben született Breslauban ortodox zsidó családban. 1904-ben elhagyta a judaizmust, és ateista lett. Nagy érdeklődéssel fordult a filozófia felé; a Göttingeni Egyetemen Edmund Husserl asszisztense volt, és nála szerzett diplomát. 1921-ben a kezébe került Avilai Szent Teréz misztikus önéletrajza, amely nagy hatással volt rá. Miután 1922. január 1-jén megkeresztelkedett, lemondott a Husserl melletti aszisztensi állásáról, és a speyeri domonkos nővérek leányiskolájában lett tanár. 1923 és 1933 között tanított, előadásokat tartott. 1934-ben belépett a kölni karmeliták kolostorába, ahol a Keresztről nevezett Terézia Benedikta nevet kapta.

A zsidóüldözés kiéleződésekor felkínáltak neki egy menekülési lehetőséget: tanítói állást egy latin-amerikai egyetemen. Alapvetően két okból utasította vissza: az igazságkeresés és a népéhez való hűség miatt. 1942. augusztus 9-én hurcolták el Auschwitzba, ahol még aznap megölték.

1987. május 1-jén avatta boldoggá Szent II. János Pál pápa Kölnben. 1998. október 11-én szintén a lengyel pápa avatta szentté, majd 1999. október 1-jén Európa társvédőszentjévé nyilvánította Sziénai Szent Katalinnal, Avilai Nagy Szent Terézzel és Szent Brigittával együtt. Tanítását példaként állította a keresztény hívek elé: „A Keresztről nevezett Terézia Benedikta nővér mindnyájunknak mondja: Ne fogadj el semmit

igazságnak, ami szeretet nélkül van! És ne fogadj el semmit szeretetnek, ami igazság nélkül van!”

Miklusiak Kristóf SDS plébános

Pest megye televíziója

36 település
100 ezer otthonában!

Galgahévízi Faluünnep
a Régió Plusz Televízió műsorán!

Friss műsoraink minden szombaton 18 órától!
Ismétlés vasárnap, kedden és szerdán 18 órakor.

MINDEN KÉPEN ITTHON!
www.regioplusztv.hu

Falunap kalózzszemmel

Az idei Faluünnepre több táncos produkcióval is készültünk.

A nyáron elindult Holly Laura koreográfiáival egy óvodás kortól látogatható heti egyszeri táncos foglalkozás, az OVI-BUGI, amelynek megvalósulását a lelkes kisembereken és szüleiken felül köszönöm Darnyik Ágnesnek, aki minden megmozdulásunkat teljes odaadással támogatja. Olyan jól sikerültek az órák, hogy úgy gondoltuk, a Falunapon megmutatjuk, milyen csodálatos kis apróságokkal vagyunk körülvéve, akik nagyon bátran, és ha lehet, még a vártnál is ügyesebben álltak színpadra, és mutatták be Hupikék Törpikék táncukat.

Az OVI-BUGI szeptembertől új koreográfiával, de az eddigi szerkezetben és lendülettel folytatódik, csatlakozhatnak kicsik és nagyobbak egyaránt!

A tavalyi évhez hasonlóan, a Szitakötő Színházzal egyhetes nyári tábor keretein belül készültünk, amelyhez a felkészülés legalább olyan szórakoztató volt, mint amilyen a közönség számára maga az előadás.

Ebben az évben sikerült két vendéget is hívnunk a táborba, Szabó Brigit és Bedő „Bratyó” Gábort, akik mindketten a Black Time Hip-Hop Tánciskola tanárai. Egy egész napot töltöttek el velünk, készültek nekünk egy fantasztikus koreográfiával, amelyet a táborozók szintén bemutattak Faluünnepünk vasárnapjának délutánján.

A hétfőn kezdődő napközis tábor felülmúlta a várakozásaimat. Már hetekkel korábban készülődünk, tervezgettünk, napirendet készítettünk, hogy zökkenőmentesen és rendszerezetten szórakozhasanak a gyerekek a héten. A gyerekeket vegyes korosztályban három csapatra osztottuk, majd a hét folyamán a csapatok különböző vetélkedők, ügyességi és logikai feladatok, csapatépítő és fejlesztő játékok keretein belül pontokat gyűjtöttek vagy éppen veszítettek.

Az idei év legnagyobb újdonsága volt, hogy egy hatalmas kalózhajó készült, amely a díszlet szerepét töltötte be a fellépésen. A hajót Gerhard Kata és Holly Károly Tamás álmodta, tervezte, majd ké-

szítette el nekünk, a gyerekek pedig saját kezükkel díszítették, festették és dekorálták.

Az időjárás is kedvezett nekünk, nagyon kellemes nyári időnk volt, ezért a délutánokat a medencében hűsölve tölthették a gyerekek, amely, azt gondolom, mindannyiuknak a nap fénypontját jelentette.

Természetesen éhezni sem éhezünk a héten, a fantasztikus fogások asztalra varázsolásában hatalmas segítségünkre volt Tóth-Dudás Petra, Sasi Gabriella, Fábián Ildikó és Kasztel Veronika. Ezúton is köszönöm nekik, hogy többek között palacsintával, gyümölcslevesel, lángossal és fagylalttal színesítették az étrendünket.

Gratulálok a „Powák” csapat tagjainak, akik a tábor végén megnyerték az egész heti vetélkedést és köszönöm, hogy minden táborozó gyerek igyekezett a feladatok aktív részvevője lenni, csapatban egy emberként küzdeni, és konfliktusmentesen venni az esetleges vereséget.

Fantasztikus érzés, ahogy a gyerekek egyre jobban megnyílnak, a bizalmukba fogadnak. A szeretet, amit tőlük kapok felbecsülhetetlen a számomra. A sok program mellett, kötelességtudóan végezték a napi feladatokat, szorgalmasan és lelkesen próbáltak a fellépésre.

A közönség idén fantasztikus kalózzokkal találkozhatott a színpadon, akik saját maguk készítették jelmezeiket, amelyhez a rengeteg alapanyagot köszönjük szépen Hajdu Timinek, a gyerekek sokat dolgoztak azon, hogy ilyen remek produkcióval álljanak ki a nézők elé.

A tavalyi évhez hasonlóan idén is lett egy Szitakötő-díjasunk Czibolya Nóri személyében, aki az év során a próbák, előadások nyújtott aktív részvételéért, terhelhetőségeért, valamint lelkes hozzáállásáért és figyelmességéért érdemelte ki a díjat.

Remélem, még nagyon sokáig lesz a Szitakötők tagja és még nagyon sok alkalommal fogja megmutatni a színpadon rátermettségét, tehetségét!

Kívánok mindenkinek további kellemes nyarat, sok pihenést!

Misky Adrienn

NAGYMAMA RECEPTJE

Hozzávalók:

- 30 dkg füstölt sonka
- 1 kg burgonya
- 4 nagy fej vöröshagyma
- 30 dkg savanyú káposzta
- 4 db sárgarépa
- 6 db babérlevél
- 1 fej fokhagyma
- 1 kis pohár tejföl
- 4 ek liszt
- só, bors, kömény, majoranna ízlés szerint.

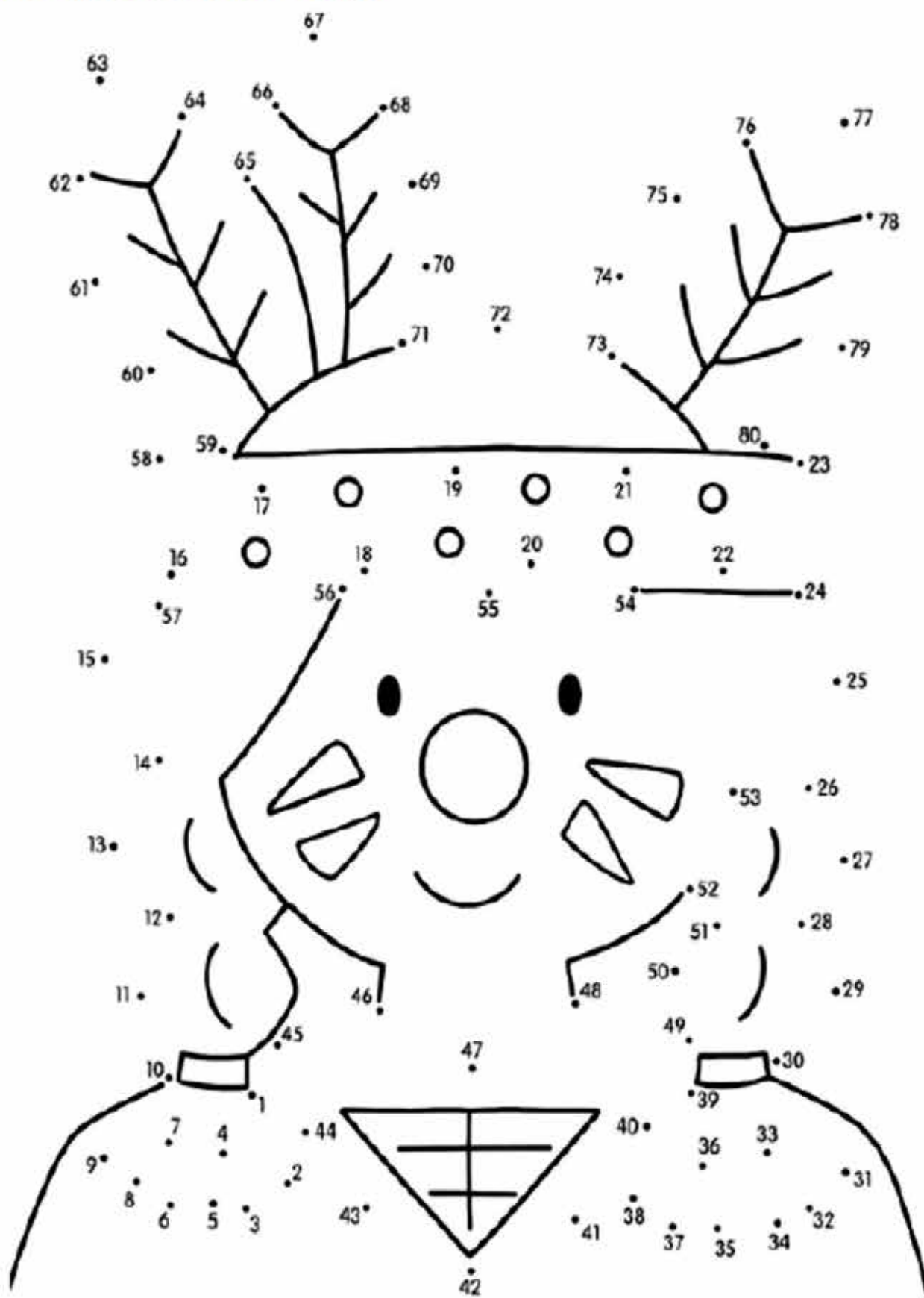
Kaszás leves

A sonkát apró kockára vágjuk, megfőzzük. A többi hozzávalót is apróra vágjuk, a hagymát cikkekre, és összefőzzük a sonkával. Ha minden megpuhult, a tejfölt a liszttel simára keverjük, beleöntjük folytonos keverés közben, hogy ne csomósodjon össze. Felforraljuk és kész. Pirított kenyérkockával tálaljuk.

Jó étvágyat!

Csákány Lászlóné

Kösd össze és színezd ki!

OVI-BUGI

2017. szeptember 7-től

Táncos foglalkoztató óra

3 ÉVES KORTÓL minden csütörtökön **16 ÓRÁTÓL**

a Kodály Zoltán Művelődési Házban

A kicsik játékos formában ritmusgyakorlatokkal sajátíthatják el a tánc alapjait, kéz- és lábkoordinációt, színpadi mozgást, helyes testtartást

16.00-16.30 Zenés táncos foglalkozás a legkisebbeknek

16.30-17.00 Hip-Hop alapok kicsiknek és nagyobbaknak

fotó: Darnyik Anikó, Kisné Szabó Edina, Major Ferenc, Rostás Lászlóné, Pappné Kovács Mónika

Galgahévíz

Galgahévíz Község havilapja • Kiadja Galgahévíz Önkormányzatának Polgármesteri Hivatala •

Felelős szerkesztő: Darnyik Ágnes (tel.: 06/20 9851494, e-mail: agnesdarnyik@gmail.com) •

Nyomdai munka: Mohalap Kft., 2145 Kerepes, Wéber Ede park 30., felelős vezető: Mohos Imre • ISSN 2060-5749